

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

clesia et tāto amplius zelamus honorē, quāto clerū & popū eius deuotiores & firmiores sumus experti, nē vnitatē eius aliqua scissura corrumpat, si forsan hi ad quos electio spectat, nō potuerint cōuenire, præcipiatis eisdē, vt in aliquos viros idoneos cōferant vota sua, ad sedem apostolicam accedentes, cum consilio nostro, qui ad eorum concordiam faciente Domino dabimus operā efficacem, vt personam idoneam sibi eligant in pralatum.

CAPVT XXXV.

Hanc inserendā putaui decretalē epistolam, quia plena est rebus gerendis tum, nunc gestis. Taliter, vt meruit, de sua dignitate Adolphus est electus, & Bruno Bunnensis præpositus in eius est locū surrogatus: qui à domino apostolico archiepiscopatus insignia suscipiens, & cū Ottone quæ pacis sunt sentiens, in ciuitate qdem subditis suis præcerat. Adolphus aut̄ vir nobilis magni generis, quæ foris fuere, tenuit occupata. Erant qui postea pertentārūt animū summi pontificis, vt ad Adolphū de nudū inclinaret, sed non pualuerunt: Decreta ille sua cōseruabat, scribens Ottoni regi in hæc verba: Innocentius episcopus seruus seruorū Dei, charissimo in Christo filio illustri regi Ottoni, in Romanū Imperatore electo, Salutē & apostolicā benedictionē. Syncera intentionis affectū, quem circa promotionē regiā habuimus hactenus & habemus, explicare nos literis nō oportet, cū plenius hunc exponat affectus, & fidelius interpretentur mentem nostram opera q̄ scripturæ. Sanè præter opinionem plurium & multorū consilia, suscepimus ab initio causam tuam, de cuius promotione omnes penè penitus desperabant, & studuimus efficaciter promoueri, nec te in articulo illo reliquimus, quo per obitū inlytæ recordinationis Richardi regis Anglorū auunculi tui videbaris

ab omnibus derelictus: licet enim non defuerant, qui multipliciter nos tentarent, ut muneribus & promissis nos a proposito tui fauoris auocaret, nec prece tamen, nec precio, nec minis, nec alijs rebus poterant infletere metem nostram, quin de die in diem amplius in tua dilectione ferueret, & ad tuam exaltationem appensius adspiraret. Quanvis autem negat qui plantat, negat qui irrigat, sit aliquid, sed qui incrementum dat Deus: gaudemus tamen in eo qui dat omnibus affuentem, quia ei, quod plantauimus & irrigauimus, incrementum benignus indulxit: ita ut granum sinapis quod mulier in horto suo legitur seminasse, planta nostra in arborem magnam iam creuerit, in cuius ramis volucres cœli, dante Domino, in breui sedebut, & sub cuius umbra bestia terra quiescat. Cum igitur Dominus dirigat gressus tuos, & firme die in diem amplius regnum tuum, monemus serenitatem regiam & exhortamur in Domino, quatenus cum tempus iam acceperis opportunum, opportunè ac importunè, vigilanter & incessanter insistas, ut bonum principium finis optimus subsequatur, & optatum commune desiderium nostrum sortiatur effectum. Foueas in dilectione ac deuotione tua principes, qui te fouent: ut alios melius ad tuæ serenitatis fauorem inducas: & dum tibi fauor aridet, ad tuæ promotionis provectionem intendas, nec negligas in aliquo factum tuum, sed omni diligentia studias promouere. Sanè speramus in eo qui est in se spatiuum fortitudo, quod si denud profeceris, sicut hoc anno diceris profecisse, non erit qui tuo profectui se opponat, vel diuinæ dispositioni resistat. Datum Anagnie, XVII. Calen. Ianuarij, anno pontificatus nostri VI. Hac idem cō interponenda putavi, vt summum pontificis Romani studium erga regem Saxonem agnoscamus.

CAPV